

По-нататък: „Постът „консул“ много често се споменава в документите от X в.“ [196], т. 3, с. 409, ком. 20. През уж X в. „императорът (Отон – А. Ф.) СЕ ОПИТВА ДА ВЪЗКРЕСИ ОТДАВНА ЗАБРАВЕНИТЕ ОБИЧАИ НА РИМЛЯНИТЕ“ [196], т. 3, с. 388. По-конкретно Отон е с „титли, СЪЩО КАТО ТИТЛИТЕ НА ДРЕВНОРИМСКИТЕ ТРИУМФАТОРИ“ [196], т. 3, с. 395–396. Когато говори за описанието на средновековния Рим, запазено в известната средновековна книга „Graphia“, Ф. Грегоровиус казва смутено: „Graphia“ смесва миналото с настоящето“ [196], т. 3, с. 458, ком. 7.

По-нататък: „Виждаме същото и при Отон III, който непрекъснато вкарва оцелелите ОСТАТЪЦИ от римската империя – постовете, дрехите и идеите от времето на тази империя – в своята СРЕДНОВЕКОВНА ДЪРЖАВА, където всичко това стои (от гледна точка на съвременния историк – А. Ф.) като КРЪПКА... Този стремеж за ОБЛАГОРОДЯВАНЕТО НА ВАРВАРСКАТА ЕПОХА С ПОДОБНИ СПОМЕНИ Е МНОГО РАЗПРОСТРАНЕН (! – А. Ф.)... В Рим през X в. отново е подхванато (но според нас не е било през X в., а доста по-късно – А. Ф.) продължението на безценната книга за папите, чието написване е прекъснато след биографичните данни на Стефан V и е направено именно във формата на кратки таблици, наричани каталози... В каталозите са отбелязани само имената на папите, произходът им, времето, през което са управлявали, и е приложена кратка бележка за някои събития. Нищо не говори толкова ясно за варварството в Рим като продължението на прочутата „Liber Pontificalis“ според първоначалната ѝ, извънредно несъвършена форма [196], т. 3, с. 458, 427, 431.

Средновековните хроники постоянно съобщават факти, които влизат в противоречие със Скалигеровата хронология и потвърждават откритите от нас три измествания в Скалигеровата хронологична карта. Нещо повече, Ф. Грегоровиус, а той прекрасно се ориентира и в средновековната, и в „античната“ история на Рим (бил е все пак един от най-известните специалисти по Скалигерова история в Европа), постоянно се сблъсква със СТРАННИ, както той казва, ПАРАЛЕЛИ, много ярки понякога, между „античните“ и средновековните събития. Ф. Грегоровиус посочва паралелите и вероятно изпитва смътно безпокойство, когато се опитва да ги обясни. Но по-често „обяснението“ му се превръща в мъгляви разсъждения за „странностите на обществената еволюция“. Такъв е, видите ли, дълбокомисленият „закон за повторенията в историята“. Не се учудвайте, не му обръщайте внимание, не задавайте въпроси и (това е главното) не си правете изводи.

Но изглежда многозначително, че ВСИЧКИ ПАРАЛЕЛИ, ОТКРИТИ ОТ Ф. ГРЕГОРОВИУС, ТОЧНО СЕ ВМЕСТВАТ В НАШАТА СХЕМА ЗА ТРИТЕ ХРОНОЛОГИЧНИ ИЗМЕСТВАНИЯ с 330, 1050 и 1800 години. С